

KOMÜNİST OZAN DURSUNOĞLU ALİ

ANKARA

Bu düzen yıllardır bağrında yara
Görüyorum yine düşmüşün dara
Seni Avrupa'ya peşkeş çektiler
Yabancılar için "kektin" Ankara

Gündüzlerin geçer karadan kara
Yenik düştün akıp giden yıllara
Olmuşun bir çözülmeyen bilmece
Çözemedim sanki "tektin" Ankara

Her dem ödül verdin zorbaya zora
Ölüm saçtın geçtikleri yollara
Ocak 28 Karadeniz de
Canlar boğulurken "baktın" Ankara

Doymadın içtiğin kızıl kanlara
Zindanında kıyarken o canlara
Cellâdı, katili, baş olmuş sana
Yoksa Azrail'e "dektin" Ankara

Kızıldere dönüyordu bahara
Barut kokuları sardı dağlara
Onca genç fidana hain pusuda
Sende kan uyku da "çöktün" Ankara

Altı Mayıs şafağı da kap kara
O gün kıydın taze genç fidanlara
Sende Diyarbakır zindanlarında
Ölümü bizlere "taktın" Ankara

Vartenikte kıydın Ali Haydar'a
İbo'yu götürdün Diyarbakır'a
Kestin dilim, dilim öldüremedin,
Otuz üç kurşunu "sıktın" Ankara

Maraş'ı boyadın kızıl kanlara
Durdurmadın kıyarlarken canlara
Hamile kadınlar, yaşlı dedeler,
Can verdi elinde "oktun" Ankara

1980 Çorum da sıra
Ölüm mangaları geldiler vura
Bu nasıl devlettir, kendi halkına
Yaşam değil zulüm "döktün" Ankara

Mamak o gün döner iken bozkıra
Erdal Eren'i de çektiler dara
Yaşı bile tutmuyordu be zalim,
İpini elinle "çektin" Ankara

Derken cunta geldi o iktidara
Ağzında salyası, tutmuştu sara
Nasıl izin verdin bunca ölüme
Halkının yanında “yoktun” Ankara

Sokakları yol ettiler tanklara
Saldırdılar özgürlükçü haklara
Darbeci, yasakçı, bu zihniyette
Bulunmaz bir nimet “haktın” Ankara

Astı kesti, kendi koydu mezara
İntihar diyerek attı kenara
Faşist cunta eli kanlı bir kasap
Olup karşımıza “çıktın” Ankara

Yılmaz’ı yol cettin uzak diyara
Sıla özlemi de olmuştu yara
Cellât ölüm fermanını yazarken,
Ölüm gibi sert ve “pektin” Ankara

Gençler devrim için vardı ikrara
Öldürdün onları sen, vura, vura
İnsan haklarını bir hiçe sayıp,
Kanlı zindanlara “soktun” Ankara

Laik devlet dedin, sen soktun zora
Yobazı dönderdin kızgın bir kora
Otuz üç canı da kor bir ateş de
Otel madımakta “yaktın” Ankara

Gıcık oldum ben 12 Martlara
61 – 95 yürekte yara
Orada yaşayan “alevi” diye
Evini başına “yıktın” Ankara

Hep seyirci kaldın bu olanlara
Susurluk’ta toslasan da duvara
Çete, mafya, devlet bir Mercedes’ten,
Çıkınca bir haber “şoktun” Ankara

Yolumu uğrattın sağmalcılara
Küfür ettiğimden yağmacılara
Onlar Ceylan derisinde oturdu,
Bizleri ayağa “diktin” Ankara

Ateş atıp yaktın “Ulucanlara”
Acımadın yanan mahkûm canlara
Devletin içinde çete yaratıp
Halkın ciğerini “söktün” Ankara

İşte böyle senin saygın halklara
Eşit değil, doğu ile Marmara
Şu alevi, şu Kürt diye ayırdın
Nifak tohumları “ektin” Ankara

Her dem sahip çıktın zorbaya zora
Bir fiskede vurdurmadın onlara
Düşün işkencede ölen gençleri,
Elektrik verdin “şoktun” Ankara

Yobazın beyni de gecedен kara
Desteğini sundun her dem onlara
İnsanları boğazından kestiler,
Yetmedi birde sen “çaktın” Ankara

Şansını bağladın gelmeyen zara
Kimler geldi geçti bak iktidara
Yobazlar tepene istila etti
Karanlık geceye "aktın" Ankara

Açtılar yasanın göbeğine yara
Karaya dönüyor beyaz manzara
Ölüm sessizliği çökmüş üstüne
Hani ya uyanık "saktın" Ankara

Komünist Ozan hep attın nara
Adın ezberledin yazdın kenara
Her dönem okumuş aydındır diye
Bizleri zindana "tıktın" Ankara

Komünist Ozan Dursunoğlu Ali

23.09.2020 - Aktoprak

